

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΤΟΜΟΣ ΣΤ'.
ΑΡΙΘΜ. 20 (140).

Συνδρομή ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους ἑτησία μὲν
φρ. χρ. 25 ἑξάμηνος δὲ φρ. χρ. 12½.

ΕΤΟΣ ΣΤ'.
τῇ 15/27. Ἰανουαρίου 1891.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΓΡΙΛΛΠΑΡΤΣΕΡ.

Τῇ 15. ἰανουαρίου 1891 ἐωρτάσθη ἡ ἑκατοστὴ ἐπέτειος τῶν γενεθλίων τοῦ ποιητοῦ Γριλλ-πάρτσερ οὐ μόνον ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ Αὐστρίᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν ἀπάσῃ τῇ Γερμανίᾳ, ἐπικαίρον δὲ κρίνομεν νὰ γνωρίσωμεν καὶ τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις κατ' ὅλην τὸν ἔσοχον τοῦτον δραματικὸν ποιητὴν, ὅστις δικαίως ἐπωνομάσθη «τὸ καύχημα καὶ ἐγκαλλώπισμα τῆς Αὐστρίας». Ὁ Γριλλπάρτσερ ὡς δραματικὸς ποιητὴς κατέχει περιφανὴ θέσιν μεταξὺ τῶν ἐξοχωτέρων ποιητῶν τοῦ αἰῶνος, καὶ ὡς λυρικός δὲ διακρίνεται διὰ πολλῶν καὶ θαυμασίων ποιημάτων. — Ὁ ἐξωτερικὸς βίος τοῦ Γριλλπάρτσερ ὑπῆρξεν ἀπλοῦς καὶ ἡρεμος. Γεννηθεὶς τῇ 15. ἰανουαρίου 1791 ἐκ πατρὸς δικηγόρου, ἔτυχεν ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ τελείας ἀγωγῆς καὶ προπαιδεύσεως. Εἰκοσαετῆς τὴν ἡλικίαν ἐπεράτωσε τὰς νομικὰς σπουδὰς του, καὶ δύο ἔτη βραδύτερον εἰσηλθὲν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἀφοῦ προηγουμένως ἐχρημάτισε παιδαγωγὸς ἐν τινὶ κομητικῇ οἰκογενείᾳ. Μετὰ τινὰς ἄλλους προβιβασμούς, ἐγένετο τῷ 1833 διευθυντὴς τῶν ἀρχείων, καὶ διετέλεσεν ἐπὶ 23 ἔτη ἐν τῇ θέσει ταύτῃ.

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ ΣΤ'.

ἤτις ἤκιστα συνεβιβάζετο πρὸς τὰς πνευματικὰς αὐτοῦ τάσεις καὶ ἀνάγκας. Τῷ 1856 ἀπεσύρθη ἀπὸ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἀποκομίσας τὸν τίτλον αὐλικοῦ συμβούλου. — Ἡ ἀπλότης καὶ ἡρεμία τοῦ βίου τοῦ Γριλλπάρτσερ διεκόπη μόνον διὰ τινων ταξιδίων ἅτινα ἐπεχείρησε, τῷ μὲν 1819 εἰς Ἰταλίαν, τῷ δὲ 1826 καὶ 1847

εἰς Γερμανίαν ὅπως γνωρισθῇ προσωπικῶς μετὰ τοῦ Göthe, καὶ τῷ 1843 εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν.

Τὸ πρῶτον δράμα τοῦ Γριλλπάρτσερ ἦτο «Die Ahnfrau», ὅπερ κατέστησε τὸ ὄνομά του γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν Γερμανίαν, ἀλλ' εἰς τὰ πολλὰ τελειότερα ἔργα του ἀνήκουσιν αἱ τραγωδία «Σαπφώ», «τὸ χρυσοῦν δέρα» (εἰς τρία μέρη, «ὁ φιλόξενος», «οἱ Ἀργοναῦται» καὶ ἡ «Μήδεια»), καὶ τὰ «Κύματα θαλάσσης καὶ κύματα ἔρωτος». Τὸ ἐξοχώτατον ἴσως ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Γριλλπάρτσερ εἶνε τὸ ἱστορικὸν δράμα «Τοῦ Βασιλέως Ὀττοκάρ εὐτυχία καὶ τελευτή». Τὸ τελευταῖον τοῦτο, ὡς καὶ τὰ δράματα «Πιστὸς ὑπῆρέτης», «Κύματα θαλάσσης καὶ κύματα ἔρωτος», «Τὸ ὄνειρον μίᾳ ζωῇ», «Λιβούσσα», «Ἡ Ἰουδαία τοῦ Τολέδου», «Ἀδελφικὴ ἔρις ἐν τῷ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΓΡΙΛΛΠΑΡΤΣΕΡ.